

1. Скажи ме-ні ту повість Про той та-ем-ний світ, Про Спасо-
2. Роз-по-ві-дай по-во-лі, Щоб все я по-хо-пив, Про див-не
3. Ти ла-гід-но, по-ти-ху Те все о-по-ві-дай, Бо я спа-
4. Ка-жи ста-ру ту по-вість, Ко-ли змір-ку-єш ти, Що знов я

ву по-свя-ту, Про Спасів за-по-віт. Попростому роз-ка-зуй, Не-те спа-сін-ня, Як смерть Спас побі-див. Кажі ту повість часто, Щоб сін-ня прагну, Бо я сам грішник-знай. У-се кажи ту повість, Ко-мо-жу впасти В те-не-та су-є-ти. Коли ж та світська слава За-

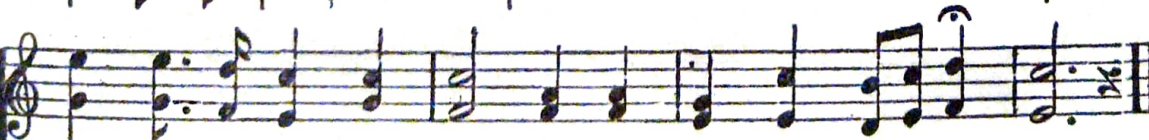
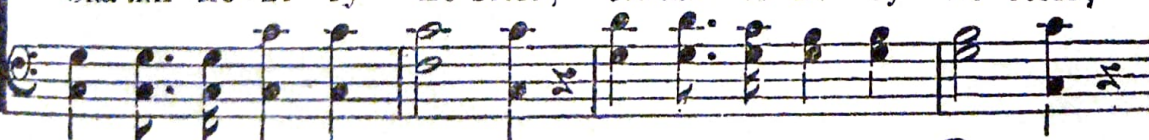
мов дитині тій, Бо серцем я роз-би-тий, Стиска-є ду-шу біль-я не за-бу-вав, Бо, знаєш ран-ні ро-си Все ві-тер в день збива-ли ти друг ме-ні; Найбільше ж, як на ме-не Зайдуть турботи дні. хопить знов ме-не, Ка-жи ста-ру ту повість: „Спас ви-го-їв те-бе!“

Приспів:

Ска-жи ме-ні ту по-вість, Скажи ме-ні ту по-вість,

Ска-жи ме-ні ту по-вість Про Спа-со-ву лю-бов.

